

ДЖОРДЖ Р. Р. МАРТИН

ПРЕДГОВОР

Превод от английски: Валерий Русинов, Венцислав Божилов, 2013

chitanka.info

„Песен за огън и лед“ се роди като трилогия и оттогава нарасна до шест книги. Както е казал Дж. Р. Р. Толкин, разказът расте с разказването.

Средата за тези книги е големият континент Вестерос, свят и подобен, и различен от нашия, където сезоните траят с години и понякога с десетилетия. Застанал твърдо срещу Залезното море на западния край на познатия свят, Вестерос се простира от червените пясъци на Дорн на юг до ледените планини и замръзналите поля на север, където пада сняг дори през дългите лета.

Горските чедата били първите известни обитатели на Вестерос, през зората на дните: раса от дребни на ръст същества, те вдигали домовете си в зелените лесовете и извайвали странни ликови в костенобелите язови дървета. След това дошли Първите хора, които преминали по сухоземен мост от по-големия континент на изток с бронзовите си мечове и коне и воювали с чедата столетия наред, преди най-сетне да сключат мир с по-древната раса и да приемат техните безименни древни богове. Спогодбата белязала началото на Века на героите, когато Първите хора и чедата споделяли Вестерос и сто кралства се въздигали и пропадали.

На свой ред дошли други нашественици. Андалите прехвърлили Тясното море на кораби и с желязо и огън помели кралствата на Първите хора и изтласкали чедата от лесовете им, като подложили на сеч много от язовите дървета. Донесли собствената си вяра, култа към бог със седем аспекта, чийто символ бил седемлъчната звезда. Само в далечния север Първите хора, предвождани от Старките на Зимен хребет, изтласкали новодошлите. Навсякъде другаде андалите триумфирали и издигнали свои кралства. Горските чедата се стопили и изчезнали, а Първите хора се смесили с бракове със завоевателите си.

Ройнарите пристигнали няколко хиляди години след андалите и дошли не като завоеватели, а като бежанци — прехвърлили морето на десет хиляди кораба, за да се спасят от нарастващата мощ на свободното владение Валирия. Лордовете владетели на Валирия управлявали по-голямата част от познатия свят. Те били велики в тайното знание чародеи и се научили да отглеждат дракони и да ги подчиняват на своята воля. Четиристотин години преди началото на „Песен за огън и лед“ Ориста връхлетяла Валирия и унищожила

престолния град за една нощ. Оттогава насетне великата Валирианска империя се разпаднала, затъвайки в раздори, варварство и война.

Вестерос, отвъд Тясното море, бил пощаден от най-лошото в последвалия хаос. По онова време на мястото на стотиците кралства останали само седем... но и те нямало да устоят много задълго. Потомъкът на изгубената Валирия Егон Таргариен акостира при устието на Черна вода с малка войска, двете си сестри (които били и негови съпруги) и три велики дракона. Яхнали драконите, Егон и сестрите му печелели битка след битка и покорили шест от седемте кралства на Вестерос с огън, меч и договаряне. Завоевателят събрал стопените извити мечове на падналите си врагове и от тях направил чудовищен бодлив трон: Железния трон, от който властвал оттогава насетне като Егон, Първия с това име, крал на андалите и на ройнарите, и на Първите хора, и Владетел на Седемте кралства.

Династията, основана от Егон и сестрите му, устояла близо триста години. Друг крал от рода на Таргариен, Дерон Втори, по-късно включил Дорн във владението и обединил цял Вестерос под един владетел. Направил го с брак, не със завоевание, тъй като последният от драконите умрял половин век преди това. Действието в „Странстващият рицар“, публикувана в първите „Легенди“^[1], се разиграва в последните дни от властването на Добрия крал Дерон, около сто години преди началото на първия от романите „Песен за огън и лед“, докато владението е в мир и династията Таргариен е на върха си. Разказва историята за първата среща между Дънк, скуайър на странстващ рицар, и Ег, момче, което е много повече, отколкото изглежда на пръв поглед, и за великия турнир на Ашфордски лъг. „Заклетият меч“, следващото сказание, подхваща историята им около година по-късно.

---

[1] Антология, съдържаща единадесет новели от различни автори, издадена от Робърт Силвърбърг: „Legends: Short Novels by the Masters of Modern Fantasy“, (1998 г.). — Бел. Dave ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.